

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Calandione Antiocheno pontifice, qui propter amicitiæ cum Ilo Leone &
Pamprepe suspicionem, in exiliū actus est, & quòd cum Petro
Cnalymorum episcopi, amicitiæ fædus inerunt. Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

derat. Properè igitur vos ad eam recipite. Nam si hoc pre-
stiteritis, non modò domini seruatoris, & Dei nostri Iesu
Christi benevolentiam vobis conciliabit, verùm etiam à
nostra celitudine magnam laudem consequemini. Ista epi-
stola perfecta, omnes Alexádrini se sanctæ, catholicæ, & A-
postolicæ ecclesiæ adiunxerunt.

*Quod Ioannes Alexandrinus episcopus Romam
profectus, effecit ut Pontifex Romanus Simplicius
ad Zenonem de irrogatis ipsi iniuriis literas daret.*

Caput XV.

Ioannes, de quo supra mentio facta est, fugiens Alexan-
dria ad antiquam Romam contendit: ibiq; magnas con-
citauit turbas. Dixit namque se pro decretis Leonis &
Chalcedonensis concilij sua sede episcopali exturbatum
fuisse, alterumque, qui illis aduersabatur. in ipsius locum
surrogatū. Quare cum Simplicius antiquæ Romæ episco-
pus vehementer conturbaretur, & literas propterea ad im-
peratorem Zenonem daret, rescritbit Zeno, crimenque per-
iurij obiectat Ioanni, eumque eius rei, non autem alterius
gratia episcopatu abdicatum esse.

*De Calandione Antiocheno pontifice, qui propter
amicitiæ cum Ilo Leone & Pamprepe suspicio-
nem, in exiliū actus est, & quod cum Petro Cna-
pheo Mongus, & Constantinopolis & Hierofo-
lymorum episcopi, amicitia fædus inerunt.*

CAPVT XVI.

Calandio antistes Antiochiæ scribens ad imperato-
rem Zenonem, & Acacium Constantinopolitanum
episcopum, Petrum non solum adulterum vocat, ve-
rām etiam eum cum esset Alexandriæ, Chalcedonensi con-
cilio anathema indixisse afferit: qui postea ad incolendam
Oasin cōdénatus fuit, q̄ partes Ili, & Leōtij & Pamprepis,
contra Zenonē fouebat. Petrus verò cognomento Cna-
pheus, qui ante Calandionē & Stephanū episcopus fuit, vt
supra

EVAGR. HISTORIAE

supra dixi, Antiochiae, propriam sedem recuperauit: qui & epistole subscripsit Zenonis de concordia, & synodales literas ad Petrum Mōgum Alexandrinū episcopum scripsit. Iste Petro Acacius etiam episcopus Constantinopolitanus reconciliatus fuit. Martyrius item episcopus Hierosolymæ ad eundem literas synodales scripsit. Postea tamen nō nulli se à Petri communione separarunt. Vnde factum est, vt Petrus, concilio Chalcedonensi palam denuntiatet anathema. Quæ res ad aures Acacij episcopi Constantinopolitani perlata, magnopere eum conturbavit: & propterea quosdam misit, qui quid esset factum, sedulo cognosceret: quibus Petrus, quoniam cupiebat illis penitus persuadere, se nullum eiusmodi facinus admisisse, scripsit literas quibus se purgaret: in quibus tamen Petrum nihil tale scripsit, se quidam se certò scire affirmant.

De ijs quæ ad Acacium Chalcedonensis Concilij propugnatorē Petrus scripsit.

Caput VII.

Vid. Ch. i. **I**STE Petrus, homo fraudulentus, versutus, & temporibus seruiēs, minimè in vna perstitit sententia, sed modò concilium Chalcenense anathemate damnauit, modo palinodiam cecinit, idemque ipsum cōcilium omnibus suffragijs approbavit. Itaq; epistolam scripsit ad Acacium episcopum Constantinopolinum his ferè verbis. Summus omnium Deus tuam sanctitatem pro tātis tuis laboribus & vigilijs susceptis, compēset: qui tot annorum temporis curriculos, non modò fidem sanctorum patrum obseruasti ipse, sed etiam eandem sine intermissione palam prædicando confirmasti. Ad quam roborandam symbolum à trecentis decem & octo sanctis patribus aptè compositum animaduertimus: secundum quod symbolum baptizati, credimus, & credimus: quod etiam quinquaginta sancti patres, qui Constantinoli in vnu conuenerant ratum fecerunt. Proinde tu alsidue omnibus præis, vt dux: sanctam Deicēlesiam traducis ad concordiam: nobis denique firmissimis argumentis persuades, nihil in sanctissimo & generali con-